

EKSTRA

HVA MÅ GJØRES

AVISA TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND — EKSTRANUMMER 1974

Slutt opp om aksjonsvekeene!

28. okt - 2. nov og 11. - 16. nov!

● Mot iverksetjinga av lærerutdanningslova og innføringa av Pedagogiske Høgskular 1/1 - 1975

● Mot den nye Stortingsmeldinga om høgre utdanning.

● Mot renteauke og for heving av stipenddelen. Nei til auka gjeldsbyrde!

● Mot statsbudsjettet — Stogg millionnedskjeringane i budsjetta!

SLUTT OPP OM DEMONSTRASJONS OG AKSJONS-DAGANE 31. oktober og 13. november!

Nei til renteauke!

Hev stipenddelen!

Dette er eit anna krav som vi ikkje kan fira ein millimeter på. Den klare forverringa i levevilkåra dei siste åra, trugar no med å tvinga oss til å bli deltidsstudentar med dårleg løna arbeid om dagen og studiar om kvelden, og i helgjene. Folk med dårleg råd blir tvinga til å ta kortare utdanning i tråd med det monopolkapitalen idag mest av alt ynskjer seg. Når Bjartmar Gjerde driv reklame for dei nye høgskule-reformene med å visa til likestillning mellom alle grupper, meir sosialt rettferdig rekruttering osv... så er dette berre snakk. I praksis gjer DNA det motsette. Vi må ta opp kampen mot forverringa av levevilkåra våre.

VI KREV 40 % STIPENDEL!

Kva kan vi vinna?

+ Vi kan vinna tid!
Får vi utsett innføringa av Pedagogiske Høgskular, vinn vi også tid til å mobilisera langt fleir bak krava våre blant studentar, lærarar, andre tilsette, elevar, foreldre....
+ Vi kan hindra forverring av levevilkåra våre.
+ Hindrar vi forverringa av levevilkåra, hindrar vi også staten i å bruka dårleg økonomi som oppsplittande middel. Studiar på deltid, stendig lengre jobbing i semestret, dårlegare studiemiljø - vil svekka motstandskrafta vår og gjer det vanskeleg å avvisa slike framstøyt som den nye Stortingsmeldinga og andre reaksjonære reformer som vi veit vil koma.

en i samband med handsaminga i Stortinget. Det er denne kampen vi må leggje grunnlaget for i haust.

Ser vi på historia vår og røyns lene våre, kan vi slå fast: VI HAR ALDRI OPPNÅDD NOKO UTAN GJENNOM KAMP Vi kan visa til Lærekasseaksjonen våren-70. Like nærliggjande er det å sjå på kampen mot Ottosen-komiteen sine rasjonaliseringsframstøyt i slutten av 60-åra. Vi kan no oppsummera at vi vann første runde mot Ottosen-opplegget for høgre utdanning

Det vi må reisa kamp mot idag er "Ottosen" tilpassa "olje-eventyret" sine behov. Vi må satsa hardt for å vinna andre runde også.

Meir enn 2000 studentar i Bergen, Trondheim, Tromsø, Stavanger og Oslo har dei siste vekene vore med på massekonferansar om statens utdanningspolitikk.

Nær 2000 Studentar/elevar var på DNS-møtet om same tema 19.okt.

Sagene Lærarskule går til streik 31.okt.

Fleire hundre sosialskuleelevar samla til diskusjonar i Stavanger i 18., 19. og 20.okt. oppmodar om streik og aksjonar 31.okt.

Aksjonskomite er danna på Universitetet i Oslo.

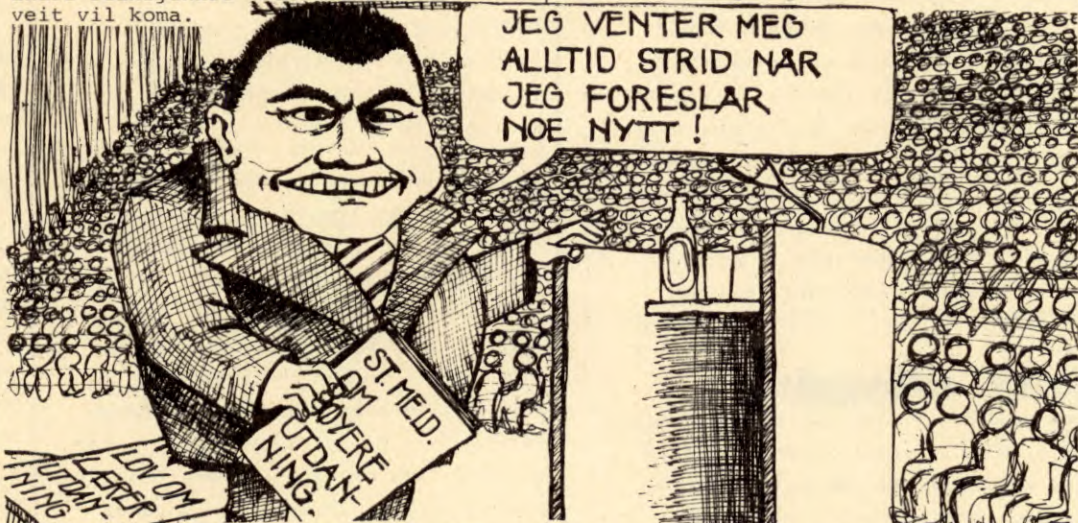
Kva gjer vi?

+ Dann aksjonskomitear med folk som er viljuge til å gå i brodden i mobiliseringa og kampen.

+ Ver oppfinnsomme i Mobiliseringa. Det trengs både informasjon og breie diskusjonar. Få sett av ein dobbelttime på seminaret ditt til diskusjon om Stortingsmeldinga. Ho er viktig for alle under høgre utdanning.

+ Arranger lokale diskusjonsdagar der det er mogeleg.

JEG VENTER MEG ALLTID STRID NÅR JEG FORESLAR NOE NYTT!

+ Vi vil styrkja kampkrafta vå gjenom dei aksjonane vi no reiser. Vi må smi einskap i egne rekkjer både gjennom diskusjonar og aksjonar. Dette er viktig for å kunna avvisa alle forsøk på å splitta oss ut mot andre grupper.

+ Vi vinn tid til å arbeida for støtte frå andre grupper som arbeid-arar, bønder og fiskarar...

+ Vi må ta frå Bjartmar & co. den poengsigeren dei vann i første runde om Stortingsmeldinga. Med ein omfattande presse, radio og TV-kampanje fleire veker før vi hadde høve til å lesa meldinga, har ein m.a. sikra at stoffet er "gamalt nytt" når vi endeleg får ta til motmæle. Dette må vi snu fortast råd er.

Alt no er det klart at vi må kjempa hardt mot Stortingsmeldinga til vår-

+ Ta opp spørsmåla på allmannamøta. Drøft aksjonar og mobiliseringsopp-legg, fatt vedtak om streik der det er grunnlag for det, få tilslutting til aksjonsvekeene og demonstrasjonsdagane.

+ Vi treng gode eksempel og mange skular og institutt som kan gå i brodden.

Vi må bu oss på at kampen kan bli hard og langvarig. Det er viktig at vi prøver å utvikla interesseorganisasjonane våre gjennom aksjonane i tida framover.

- Vi treng kamporganisasjonar.

- Vi må velgja folk vi har tillit til.

- Vi må styrkja dei progressive kreftene i interesseorganisasjonane våre.

Det som bestemmer et samfunns karakter er produksjonsforholda — de forhold som menneskene med nødvendighet inngår seg imellom i produksjonen — og herredømmet over statsmakta i samfunnet. Er produksjonsforholda kapitalistiske, og har borgerskapet herredømme over staten, er samfunnet kapitalistisk. Er produksjonsforholda sosialistiske, og har arbeiderklassen skapt sin egen statsmakt — proletariatets diktatur — da er samfunnet sosialistisk.

proletariatets diktatur i utdanninga

Det er også de samme faktorene som bestemmer utdanningas karakter. Kapitalistiske produksjonsforhold betyr at produksjonsutviklinga og den situasjon den skaper på arbeidsmarkedet, samt den herskende klassens politiske interesser representert ved staten, bestemmer utdanningas karakter og former.

Utdanningas karakter er derfor i hovedsak bestemt av samfunnets karakter: Det er ikke mulig å skape en sosialistisk utdanning under kapitalismen og monopolkapitalens diktatur.

Men når dette er sagt, må vi tilføye: At kapitalismen bestemmer utdanningas karakter, betyr ikke at utdanninga opphører å være en skueplass for kampen mellom ulike klasseinteresser, — en skueplass for klassekamp. Innen denne ramme klasseforholda og statsmakta sett-er, bølger klassekampen fram og tilbake.

Det arbeidende folket kan kjempe for sine interesser, vinne delseire og konsesjoner, og styrke sin stilling gjennom klassekamp på utdanningsområdet.

Av dette følger det at vi kommunister må kjempe på to måter samtidig. Vi må kjempe for en sosialistisk revolusjon som oppretter proletariatets diktatur og stiller utdanninga definitivt i det arbeidende folkets tjeneste. Men samtidig må vi i de samfunnsforholda vi har i dag, kjempe for å forsvare og styrke det arbeidende folkets interesser i utdanninga. Disse kampene henger uløselig sammen, og bare å ofre seg for den ene eller andre sida vil aldri føre fram.

Utdanninga under sosialismen vil være underlagt det arbeidende folkets behov, økonomisk og politisk:

- Arbeiderklassen former den høgre utdanninga, og står direkte i ledelsen av den. I Kina sitter fabrikkarbeidere og bønder i ledelsen for de store universitetene, sammen med lærere og stud.

- Studentene rekrutteres fra det arbeidende folket, ikke fra et begrenset skikt av borgere og intellektuelle, slik forholdet ennå mye er i vesten.

- Det tilstrebes enhet mellom teori og praksis i undervisninga. Studentene går ut i produksjonen i studietida og lærer å bruke det de har lært i praksis

- Kollektiv arbeidsstil, vekt på samarbeid og gruppevirksomhet settes i forbet, karrierisme og individualisme blir kritisert.

- Studenter lærer å forene seg med det arbeidende folket — hjelper til i produksjonen og landbruket, gjør nyttige undersøkelser og utredninger, driver opplysningsarbeid blant det arbeidende folket osv.

Utdanninga under sosialismen vil på de fleste viktige punkter skille seg klart fra utdanninga i det kapitalistiske Norge i dag. For å stille utdanninga i folkets tjeneste må vi gjennomføre en sosialistisk revolusjon.

Nær 2000 studentar og elevar møtte Bjartmar Gjerde i Det Norske Studentersamfund laurdag 19.okt. Med unntak av ein handfull AUF'arar, var det ingen i den fullsette salen som støtta DNA sin reaksjonære og folkefiendleige utdanningspolitikk.

Korkje Bjartmar Gjerde eller andre representantar for Kyrkje- og Undervisningsdepartementet var viljug til å lova utsetjing av innføringa av dei Pedagogiske Høgskulane.

Kravet 'Nei til renteauke -hev stipenddelen' fekk vi heller ikkje noko klart svar på. Gjerde prøvde i innleiinga å prata seg frå det med å visa til at renteheving enno ikkje var vedteke i Stortinget. Både han og Ingrid Eide stakk av før debatten

Vi har no berre ein ting å gjera: VI MÅ SETJA MAKT BAK KRAVA VÅRE! Vi må bruka begge aksjonsvekeene vi no står framfor for å pressa gjennom desse minimumskrava.

Kvifor desse krava?

+ Den nye Stortingsmeldinga vedgår at det nye Pedagogisk Høgskulesystemet for lærarutdanninga er ein viktig del av det nye Distrikthøgskulesystemet. Frå departementshald har vi høvrt Ingrid Eide uttala at "Lærerskolene er de store maktfaktorane i dette spillet (om det nye DH-systemet)!" Dette fordi Lærarstudentane utgjer over halvparten av alle utdanningsstøtjande i høgre utdanning utanom universitet og høgskular. Det er difor vi seier at DEI PEDAGOGISKE HØGSKULANE ER KJERNEN/HJØRNESTEINEN I DET NYE DISTRIKTHØGSKULESYSTEMET! Dei skal brukast som brekkstang for å gjennomføra den nye Stortingsmeldinga alt før ho er handsama i Stortinget og før lærarar og studentar får høve til å vurdera rekkevidda av det som skjer.

Nei til iverksetjing av lærerutdanningslova 1/1 — 1975!

HVA MÅ GJØRES
Organ for Norges Kommunistiske Studentforbund.
Postboks 5628, Briskeby, Oslo 2. Ansvarlig: Bernt Holtmark

KUD's nye melding:

RASJONALISERING STATSDIKTAT OG OVERPRODUKSJON

Vi er ikke mot reformer. Vi er bare mot reaksjonære reformer. DNA's utdanningsreform er i hovedsak slike reaksjonære reformer. Vi er mot dem, men for virkelige progressive reformer - reformer som betyr bedre forhold for de som står utenfor utdanninga såvel som de som er i utdanning, reformer som betyr at vi får bedre undervisning og bedre muligheter til å jobbe sjølstendig med faga og til å skape nyttige arbeider for folket. Vi er for slike progressive reformer, men tror ikke de er lette å gjennomføre for øveblikket. Og vi tror ei utdanning som konsekvent tjener folket bare kan skapes etter en sosialistisk revolusjon.

Her er hovedpunktene i Gjerdes og DNA's sosialdemagogi: Stille "samfunnet opp mot utdanningsvesenet, stille folk utenfor utdanning opp mot de som er i utdanning, stille distriktsinteresser opp mot de store universitetsbyene, og å påstå at all motstand skyldes reaksjonær "reformtrøtthet". Det tjener til å dekke over at det er DNA som løper kapitalens ærend i utdanningspolitikken, at det er DNA som ikke vil utbygge utdanninga og at det er DNA som vil konsentrasjon og avfolkning. Kort sagt: at det er DNA som har en reaksjonær politikk.

Svekket yrkesretting

Hva er det viktigste ved DNAs nye utdanningsmelding?

For det første: flerdobling av antallet studieplasser utenfor universiteter og høyskoler innen 1985. Vekst vesentlig i kort utdanning. Gjennomsnittelig studietid i høgre utdanning skal bli på 3 år. Utbyggingen skal skje vesentlig i 1- og 2-årige studier.

Sannheten er at departementet legger opp til avgjørende svekking av yrkesrettinga til disse studiene. Som det heter i meldinga: "Kravet til grunnutdanninga blir i stigende grad at den må utvikle evnen til å tilegne seg nye kunnskaper, bruke disse under skiftende forhold, og i det hele tenke og arbeide selvstendig. Den vesentlige del av yrkesspesialiseringa vil og bør skje i arbeidslivet eller under selvstudier, kurser eller kombinasjonsundervisning etter en tids yrkespraksis." (s.22)

De raske forandringene i næringslivet i dag gjør det ulønnsomt med en grundig yrkesutdanning for staten. Isteden er man bedre tjent med fleksible, halvskolerte studenter som seinere kan få jobben med å tilpasse seg å kvalifisere seg for jobben på egen hånd, eller gjennom stadig nye kurs og voksopplæring.

Meldinga går inn for ei normalstudietid ved universitetene og høyskolene på 4 år, og vil at eksamen filosofikum (forberedene prøver) skal vurderes fjernet for mange fags vedkommende. Grunnundervisning skal flyttes ut fra universitetene til de nye distriktshøgskolene.

Strukturrasjonalisering

Hensikten med det nye skolesystemet er strukturrasjonalisering i akkurat samme forstand som i næringslivet. Sammenslåing av mange nå uavhengige skoleenheter under en regional ledelse, med forsert utbygging i ett senter åpner for stordriftfordeler i høgre utdanning. Det blir mulig å bruke samme personell i mange fall, og å innføre store forelesninger for mange studiebeier. (F.eks. svære forelesninger med en lærer i samfunnskunnskap - i stedet for mange spredte.) Det åpner for bedre utnyttelse av bygg og materiell, og av lærernes arbeid.

Sentralisering

Gjerde har gjort et stort nummer ut av at han ikke vil flytte nåværende utdanning sammen i studiesenteret. Men sannheten er at når kapasiteten i det nye høgskolesystemet skal bygges ut til det flerdobbelte på kort tid, vil det føre til at hovedtyngden blir samla på ett sted, - uansett om nåværende utdanning flyttes.

Denne politikken vil føre til svære studiesentra på flere tusen studenter, og til at hovedtyngden av høgre utdanning utenom storbyene blir konsentrert på noen få steder.

Det nye systemet har ingen ting felles med de gode sidene ved det DH-systemet vi kjenner hitil. DH har blitt utbygd de seinere åra som et fåtall mindre utdanningssteder med få studenter, liberalt fagopplegg og ganske bra bemanning og bevilgninger sammenlignet med høgre utdanning forøvrig. I 73 hadde samtlige distriktshøgskoler til sammen bare vel 2500 studenter.

Det vil være gigantssystem med mange titusen studieplasser, der de nåværende DH-ene vil utgjøre en fattigslig brøkdel. Det nye systemet betyr med andre ord ikke at det distriktshøgskolesystemet vi kjenner i dag med sine bra trekk blir utbygd, men at det med hud og hår blir opslukt i et nytt høgskolesystem av en helt annen type, - under sentralisert ledelse av såkalte samfunnsrepresentanter.

Rask utbygging

Utbygginga av det nye systemet skal skje raskt - departementet går inn for ei årlig 13% økning i tallet studieplasser utenfor univ./høgskoler i åra som kommer. Men samtidig ser vi allerede i langtidsbudsjettet at de oppsatte bevilgningene for det nye systemet holder følge med denne takten. En årlig prosentvis økning på 8,9% er alt staten vil yte til denne raske utbygginga, og meldinga innskjerper til stadighet hvor viktig det er at utbygginga ikke krver investeringer eller nye stillinger.

Overproduksjon

En annen hensikt med den raske utbygginga er bevisst å skape en situasjon med overproduksjon av akademisk arbeidskraft etter svensk mønster.

Departementet drøfter ikke noen prognoser for hav som vil være det framtidige behovet for høvt utdannet arbeidskraft i det norske samfunnet. Heller ikke drøfter det hvem som har ansvaret for å skaffe arbeid til ferdig utdannede studenter.

I stedet for å gå inn for å sikre framtidige arbeidsplasser for studentene går departementet inn for at studentene må senke sine forventninger til jobben i framtida. Hvor mange kandidater arbeidsmarkedet kan absorbere avhenger av "hvilke forventninger universitets og høyskolekandidater har om hva slags arbeidsoppgaver, hvilken status og lønn som studiet fører fram til."

Departementet mener det ville være en fordel med en viss overproduksjon av høgt utdanna arbeidskraft: "Noen mener at det ikke bør være alt for god overenstemmelse mellom behov og tilgang, da manglende balanse kan være et insitament til å prøve nye kombinasjoner av yrke og utdanning. Prognoser på grunnlag av de nåværende tendenser vil bare forlenge disse inn i fremtiden, og det vil konservere den nåværende nærings- og samfunnsstruktur. Det vil derfor føre til et statisk samfunn dersom utdanningssystemet ikke skaffer flere kandidater enn det som nødvendigvis svarer til det representantene for arbeidslivets ulike greiner eller yrkesorganisasjoner i dag mener at det er behov for."

Innholdet i dette er at departementet åpnet går inn for overproduksjon under henvisning til at mangel på jobber vil være det de kaller et "insitament til å prøve nye kombinasjoner av jobb og utdanning". Det vil nok i sannhet bli insisterende ja! Tenk hvilket insitament å havne med 50 000 i studiegjeld som kontorassistent i staten. Hvilken spennende ny kombinasjon av ytke og utdanning! Saka er ikke den at vi absolutt skal ha høgstatus-yrker etter utdanninga. Men det er et uomgjengelig faktum at vi går inn i studier og pådrar oss studiegjeld under den klare forutsetning at vi har krav på en jobb når vi er ferdig som setter oss i stand til å betale tilbake lånet, og samtidig leve et noenlunde menneskeverdige liv. Vi har krav på at vi får en jobb som er rimelig betalt i forhold til de utdanningskostnader vi har pådratt oss i form av lån. Både vi og samfunnet har krav på at utdanning blir brukt på en for det arbeidende folket fornuftig måte.

Statsdiktat

Et fjerde hovedpunkt i meldinga er styrking av den statlige og offentlige kontrollen med høgre utdanning redusert sjølstendighet og uavhengighet. Tydeligst om dette er meldinga når det gjelder styringsorganene ved de nye regionale distriktshøgskolene. Det skal - etter departementets forslag - opprettes regionale høgskolestyrer for all høgre utdanning i regionen. Disse styrene skal enten departementsoppnevnes

eller departementet skal delegere utnevninga til fylkeskommunale organ. En uttrykkelig forutsetning i meldinga er at såkalte "samfunnsrepresentanter" skal være i flertall i styrene. Under disse styrene skal de enkelte institusjonene i dag aller nådigst få beholde sin nåværende ledelse, med stramt begrenset myndighet.

Departementet skal drive landsomfattende planlegging, lage langtidsbudsjetter og årlige budsjetter, evt. med øremerking av midler til spesielle formål, utarbeide rammepalener for studiene, utarbeide generelle reglementet for DH-ene, gjøre tilsettinger i lederstillinger og behandle anker fra DH-styrene. De regionale DH-styrene skal i følge meldinga stå for utredning og planlegging, gi tilråding om plassering av nye studieveier, sette rammer for studentopptak, gjøre koordineringstiltak mellom enhetene i regionen, godkjenne studieplaner, påse at driften skjer innen budsjett-rammer og reglementet, fordele midler til studieretninger og skoler, ansette personale, godkjenne interne styringsorgan ved hver enkelt enhet osv. For de såkalte sjølstyringsorganene

f.eks. ved de enkelte lærerskolene blir det bare smuler av sjølstendighet tilbake. De skal få iverksette faglig virksomhet etter godkjenning fra det regionale styret, avvikle eksamen, ta opp studenter innen den av det regionale styret fastlagte ramme, om det ikke er fellesopptak. De skal disponere det oppsatte budsjett, gi tilråding i ansettelsessaker og foreslå budsjett for egen virksomhet. I sannhet et typisk nærdemokrati, der all reell innflytelse er fjernet oppover. Dette betyr drastisk nedskjæring i de lokale enhetenes mulighet til å legge opp arbeidet slik de vil.

Isteden skal makata overføres til departementet eller til fylkeskommunale organ - dvs. i praksis til fylkespartier, Rotary og LO-sekretærer.

Lærerutdanninga

Skal vi kunne få en demokratisk debatt om helheten i den høgre utdanninga, og om hele det nye høgskolesystemet, må det være en forutsetning at de pedagogiske høgskolene utsettes, at lova trekkes, eller i alle fall utsettes iverksatt til allmenheten får anledning til å diskutere saka. Vi må stille kravet. UTSETT IVERKSETTING AV LÆRERUTDANNINGSLOVA! Vi må få en helhetlig vurdering av hele den høgre utdanninga utenfor universitetene og høyskolene, ikke en skinndebatt der mesteparten er avgjort på forhånd. Departementets hensikt er å la de pedagogiske høgskolene uten debatt gå inn i det nye høgskolesystemet under henvisning til den allerede vedtatte lova. I meldinga heter det: "Det er bestemt at de pedagogiske høgskoler skal ha styre oppnevnt av departementet. Dette styret kan etter loven være felles med andre institusjoner. Departementet forutsetter at den adgang lova gir til felles styre, normalt nyttes slik at distriktshøgskolesystemet tillegges de funksjoner styret for de pedagogiske høgskoler etter lova skal ha....."

Den nye lærerutdanningslova er en brekkstang departementet bruker bevisst for å tvinge gjennom det nye høgskolesystemet allerede før det er lagt fram offentlig. UTSETT IVERKSETTING AV PEDAGOGISKE HØGSKOLER! REIS KAMP MOT DEN NYE STORTINGS-MELDINGA!

FRAM TIL SEIER!

RØD FRONT-avisa har samla 3 av medlemmene i kandidatstyret til en kort prat om endel viktige spørsmål i forbindelse med valget og det som skal skje siden. De 3 er Magnhild Folkvord fra norsk, Olav Mugaas fra offentlig rett og Bente Hailand fra Jus.

En rask vurdering av valgkampen til nå?
Magnhild:

Vi er godt fornøyd. Jeg tror parola «DNS i folkets tjeneste» står sterkt blant mange studenter, og at mange forstår viktigheten av å slå reaksjonens angrep på DNS tilbake. Den oppslutninga vi har hatt på møtene tyder absolutt på det. Men vi skal ikke bli overmodige. Vårt mål er ikke bare å slå DKSF, men å slå dem godt og grundig. For å nå et slikt mål må sjølsagt alle som støtter oss skaffe seg to klipp og komme på generalforsamlinga.

Bente:
DKSF har ikke fått så mye vind i seila som de hadde håpet, og de er tydelig på defensiven. Dette er et godt tegn, men det må ikke få oss til å slappe av. Tvert imot bør det være en inspirasjon til en virkelig sterk innsjutt.

Magnhild

Hvilke saker vil dere legge vekt på i DNS-arbeidet til våren?

Olav:
Vi mener det er av stor betydning å videreutvikle de kimene vi idag ser til en virkelig kampanje mellom studenter og arbeidere. Konkret betyr dette at vi vil styrke støttearbeidet for arbeidsfolks kamper, og legge vekt på at grunnlaget for disse kampene kommer ut til flest mulig såvel gjennom møter som skriftlig materiale.

Vi vil også prioritere studentenes egen kamp på ulike områder, og sette denne kampen inn i et helhetlig perspektiv for å søke støtte for krava våre blant andre grupper i samfunnet.

Bente:
Kampen for sjølbestemt abort blir viktig. RØD FRONT er de eneste som vil bruke DNS som et aktivt våpen i den kampen.

Olav

Så kulturen forsvinner helt nå?

Magnhild:
Nei tvert imot. Under parola «Fram for en kulturrevolusjon i DNS» vil vi ta et virkelig kjempeløft på det området. Vi mener kulturarbeidet er et område der

muligheten for å trekke med langt fler i aktivt DNS-arbeid er store. Rundt på Blindern går det mange studenter som sikkert kunne tenke seg å drive litt med revy, teater, visesang, film eller annen form for kulturaktivitet. Det vi satser på er å få ut et godt tilbud til folk, og skape et slikt miljø at det er lett å gjøre noe, sjøl om en ikke er spesielt flink.

Vi har lagt et godt grunnlag med den revyen som nå er ferdig, og mange viktige erfaringer er høstet i det arbeidet. På kort sikt ønsker vi å gjøre DNS sjølberga med kultur på møtene, og på lengre sikt mener vi at spørsmålet om en ny studentrevy bør tas opp.
Tilslutt: Er det mulig å få noen smakebiter fra vårens møteprogram?
Olav:

Arbeidet med programmet er godt igang, og vi kan love at det blir bra. Hele programmet vil komme i neste nummer av denne avisa som kommer om ca. 14 dager, men her er i alle fall en forsmak.

5.april kommer den svenske langtidsfangen Tony Rosendal for å snakke om «Kriminalitet som klassespørsmål». Videre er det som kjent 35 år siden krigen brøt ut, og det vil vi markere med to møter. På selve «dagen» vil vi ta opp spørsmålet «Hvem og hva sviktet 9. april 1940?». Lørdagen etter er det duket for et stormøte under tittelen «Hvem tjente på krigen». Innledere her blir Terje Valen og en fra ledelsen i Milorg.

Bente

Bente:
Tre møter vil ta opp saker i forbindelse med ressursene og ødelegging av miljøet. Et møte om kampen om ressursene i havet i nord, såvel fisk som olje. Et møte tar opp Erik Dammans «Fremtiden i våre hender»-bevegelse til bred og kritisk vurdering, og et møte tar opp spørsmålet om atomkraftverk i Norge. Det siste møtet vil forøvrig bli styrket med et seminar som skal legge grunnlag for å føre kampen mot atomkraft inn på universitetet med full styrke. Vi mener dette kan bli et godt eksempel på hvordan gode diskusjoner kan ha en viktig mobiliserende effekt i aktuelle kamp-saker.

Ja, dette høres jo bra ut. La oss nå bare sikre en valgseier så vi slipper å høre Erling Nordvik ta opp «Borgerlig samling i -77 og samhold etterpå»?!

Revyen «Svin blir svin» vises i Chateau Neuf onsdag 6.november og torsdag 7.november. Det blir dessuten forestillinger på endel videregående skoler utafor Universitetet.

BENYTT SJANSEN TIL Å FÅ EN GOD LATTER OVER DKSF!

FORSVAR DEI . . .

i klår sammenheng med kampen mot reaksjonen i DNS. Vi veit at DKSF stor rettsforfølgjinga mot oss, og at dei difor tek del i arbeidet med å få oss kasta i fengsel. Vi må kaste DNS ut i kampen for våre demokratiske rettar, og samstundes avsløre og bekjempe dei reaksjonære kreftene som kjempar imot dei.»

Kva kan vi gjere for å stø dykk no?

»Kom på demonstrasjonen 8/11 og slutt opp om støttekonserten som Raud Fronten skipar til same dag!«

DKSF BEKREFTER : SPYDSPISS FOR REAKSJONEN PÅ LANDSBASIS!

DKSF har nå bekrefta det vi lenge har hevda: «Fei dem ut»-kampanjen i DNS er spydspissen i en reaksjonær offensiv mot det progressive oppsvinget i ungdommen, på alle områder og over hele landet. Dette gir valget i DNS den 23.november karakteren av et oppgjør som vil få store konsekvenser for langt fler enn de som har stemmerett, og det stiller oss overfor en viktig utfordring!

I et intervju i Unge-Høyre-avisa «Ekstra» legger Heidi Larsen fra DKSFs kandidatstyre stor vekt på den betydninga en valgseier for reaksjonen i DNS vil ha som en «stor stimulans for hele den ung-konservative bevegelsen». Nettopp dette perspektivet viser klarere enn noen gang viktigheten av å slå dem, og slå dem kraftig, i valget i DNS. Det stiller en utfordring som ingen progressiv kan stille seg likegyldig til.

HVORFOR «COME-BACK» NÅ?

At reaksjonen igjen har det funnet det nødvendig med et virkelig krafttak for å vriste DNS ut av «de rødes» hender, er sjølsagt ingen tilfeldighet. Det er et naturlig resultat av et ønske om å ta opp kampen mot det progressive oppsvinget vi har sett i ungdomsmassen de siste åra. Denne interessen har de sjølsagt felles med alt som er reaksjonært her i landet, og den sterke støtten de har fått fra Høyre sentralt er derfor høyst forståelig.»Det er nå eller aldri» som Erling Nordvik så patetisk sa det på DKSFs valgkampåpning.

DET HAR TATT TID

De siste åra har vært vanskelige for reaksjonen på universitetet. Særlig tre saker har gitt dem nederlag det har vært vanskelig å komme over: Deres stilling til Vietnam-krigen som viste at de var imperialismens åpne støttespillere, deres åpne sabotasje av studentenes interesser under de store lånekasseaksjonene i 1970, og sist, men ikke minst, deres aktive innsats for JA TIL EF-kampanjen. Alt i alt var resultatet at etter folkeavstemninga satt DKSF som en liten isolert klikk som ikke hadde annet å gjøre enn å vente på «bedre tider».

BEDRE TIDER KOM.

Og det ble bedre tider for reaksjonen. Den bølgen som EEC-kampen hadde reist la seg ikke så lett igjen, og snart ringte alarmklokkene hos de mektige herrer: Libertas førte an med å trappe opp hetsen mot de progressive for å gi de mer ansvarlige et grunnlag å bygge videre på, Høyre strammet raskt opp sin reaksjonære profil og også DKSF

fant etter hvert tida inne til å komme fram i dagslyset igjen. Det var blitt lettere å være reaksjonære. En ny og større offensiv kunne innledes, ungdommen var slagmarka, og helt på toppen av ønskelista sto «de radikales flaggskib», Det norske Studentersamfund.

La oss gjøre Unge Høyres forhåpninger til skamme!!

VI SLOSS IKKE BARE FOR OSS SJØL!

Når DKSF nå går til stormangrep i DNS under det feiende slagordet «Fei dem ut», er det i virkeligheten ikke noe annet enn spydspissen i hele den reaksjonære offensiven mot ungdommen. De sier sjøl det har betydning på landsbasis om de vinner. Det betyr også at det nederlaget vi skal gi dem, vil ha tilsvarende stor betydning. I dette perspektivet er et nederlag for reaksjonen i DNS noe langt mer enn en viktig seier for studentene. Det er samtidig et håndslag til våre mange kamerater på arbeidsplassene, på gymnas og yrkesskoler, i militærleirene, ja overalt der progressive og reaksjonen konfronteres.

De progressive som har stemmerett i DNS står idag i spissen i forsvaret av hele den progressive ungdommens sak. La oss vise at det ikke er oss det skal stå på!
La oss slutte mannjevnt opp om den linja for DNS som DKSF angriper! To klipp for RØD FRONT og seier i valget 23.november skal bli vårt bidrag!

RØD FRONT I DNS

siste frist for kjøp av medlemskort: 9. november
SKAFF DEG STEMMERETT!

TO KLIPP FOR

internasjonal solidaritet!

Den anti-imperialistiske kampen har vært en av de kampene den progressive studentbevegelsen har deltatt mest aktivt i. Anti-imperialistiske spørsmål som Vietnam og Nato sto sentralt i DNS allerede i midten av 60-åra. Vietnamkrigen er en enkeltsak som i stor grad har bidratt til at studentmiljøet i hovedsak er progressivt.

RØD FRONT har gjort mye for å drive denne bevegelsen framover. Da RØD FRONT vant for første gang høsten -69, kom debatten om det anti-imperialistiske arbeidet inn i et riktig spor i DNS. RØD FRONT hadde som første styre i DNS et klart utformet program for hvordan solidaritetsarbeidet skulle drives.

Internasjonal solidaritet i praksis

En riktig teori må vise seg i tilsvarende praksis. En viktig del av

Noen eksempler:	Våren-70	Høst-70	Høst-71	Våren-72
Kampanjen Norge ut av Nato	: 10000,-	3000,-	10000,-	5000,-
Solkom	: 10000,-	3000,-	10000,-	25000,-
Vietnam-uka	: 4500,-	4000,-		
Arbeidsgruppa for fritt Palestina	:	5000,-		
Palkom	:		10000,-	10000,-

denne praksisen er å støtte de anti-imperialistiske frontene. Alle som har hatt befatning med slike organisasjoner vet at det er dyrt å drive progressiv politikk i Norge. Det er derfor et viktig prinsipp for konsekvente anti-imperialister så godt som mulig å la disse frontene få muligheter til å eksistere. Dette har RØD FRONT gjort på to måter: For det første ved å bevilge penger til disse organisasjonene over styrebudsjettene, for det andre ved å la dem disponere gratis lokaler i U-11.

supermakta Sovjet kommet i brennpunktet. RØD FRONT arrangerte 21. august i henhold til vedtak på generalforsamlinga 11. mai en demonstrasjon mot ivasjonen i Tsjekkoslovakia og Sovjets ekspansjonistiske politikk overfor verdens folk. Det er strid om forholdet til Sovjet på venstresida. RØD FRONT vil arbeide for å utbre kjennskap til sosialimperialismen blant studentene. Vi vil også avvise ethvert forsøk fra DKSF's side på å gjøre angrepet på Sovjet til et angrep på sosialismen. At det har vært en kontrarevolusjon i Sovjet, viser seg klart i landets politikk overfor andre stater, også Norge. Sovjet presser på for å hindre 50 miles fiskerigrænse, og de forsøker å tilrane seg kontroll over mest mulig av oljeressursene i Nord-Norge.

Vi har satt den om i praksis, og det vil vi fortsette med.

Vi ser nå hvordan DKSF vil kaste ut de anti-imperialistiske frontene fra U-11. Dette er helt i samsvar med deres egen historie som imperialismens forkjempere blant studentene. På et tidspunkt da støtten til Vietnams folk vokste seg sterk, uttalte DKSF at deres politiske mål var »det samme som USAs» (Minerva nr.7, 1966). Dette semester har de gått imot kravet om at den norske regjeringa skal anerkjenne PRR. Med andre ord: DKSF støtter i praksis USA-imperialismen og Saigon-juntaen. Dermed støtter de også folkemord og tyranni. DNS har i de siste åra vært et viktig redskap i den anti-imperialistiske kampen. La oss sammen styrke og utvikle dette redskapet. Stem de reaksjonære tilbake til Høyres Hus!

KAMP MOT ALL IMPERIALISME!

Dette har vært RØD FRONTs parole.

FOR INTERNASJONAL SOLIDARITET -
MOT ALL IMPERIALISME OG ALL
REAKSJON!
RØD FRONT I DNS!

I tillegg til dette ble det i tidsrommet også bevilget penger til spesielle aksjoner disse og andre fronter satte i verk, noe RØD FRONT vil gjøre i framtida i den grad våre midler strekker til. Aksjonen mot Saigon-juntaens informasjonskontor ble f.eks. bevilget kr. 3000,- høsten -70. Kampen mot EEC, også kamp mot imperialismen, er blitt bevilget store beløp av RØD FRONT-styrene. I strid med DKSF's løgnkampanje er disse pengene alltid blitt bevilget med medlemmenes fulle støtte, og våre regnskaper er alltid blitt lagt fram for medlemmene.

Ideologisk kamp

Det er også verdt å merke seg at støtte til folkenes kamp mot imperialismen ofte er blitt drevet gjennom i kamp mot gale ideer. Dette gjelder f.eks. støtten til det palestinske folket. Allerede høsten -69 fremmet RØD FRONT et resolusjonsforslag om Midt-Østen i DNS. At DKSF hylte opp om at dette var »en skamplett uten sidestykke i DNS's historie» er ikke

merkelig. De har bestandig vist seg som reaksjonære tjenere. Imidlertid har også organisasjoner på venstresida hatt en gal politikk på dette området. RØD FRONT fremmet den konsekvente anti-imperialistiske linja i DNS. I dag støtter alle på venstresida Palkom og palestinerne kamp.

Aksjoner

DNS er på mange måter et enestående forum. Det kan samles raskt, diskutere og ta avgjørelser og initiativer på kort tid. Dette gjør DNS til et viktig forum for progressive.

I RØD FRONTs periode har denne sida av DNS blitt brukt på en riktig måte. Vi kan nevne solidaritetsmøtet med Chiles folk etter kuppet i fjor, støtten til det palestinske folket under oktober-krigen -73, demonstrasjonen mot at Kissinger fikk fredsprisen i fjor. Saigon-juntaen har mer enn en gang vært redde for aksjoner fra studentenes og annen ungdoms side.

Bekjemp sosialimperialismen!

Den siste tida har kampen mot

FORSVAR DEI DEMOKRATISKE RETTANE

November blir kampfemånen framfor alle for alle progressive. Stikkord: Statsbudsjettet, abortkampen, generalforsamling.

Og ikkje å forgjøre: To av styremedlemmene i Raudfronten står i brennpunktet denne månaden: Rettsaka mot Narve Trædal skal opp til ny handsaming i Bodø byrett 2/11, og Erik Kristiansen skal saman med dei andre tiltalte i Steinsjosaka ha saka si til handsaming i Høgsterett seinare i månaden.

Vi har spurt dei om ein kommentar til dei føreståande rettsakene.

»Vi meiner baa rettsakene er svært viktige, og at det blir ei hovudopp-gåve for alle progressive å stø opp om aksjonane for frifinning. Fellandedommar er ein klår siger for forsvarsleiinga, og skaper klare presedensar for liknande overgrep mot soldatar i framtida. Trædalsaka går på om forsvaret si folkefiendtlige øvingsverksemd skal velsignast eller ikkje. Om teieplikta skal vere eit vern mot at dei kriminelle handlingane til forsvarsleiinga skal bli avslørte.

Steinsjosaka går på om soldatar har rett til å solidarisere seg med folket i ei sak der det er klare motsetnader mellom militærmakta og folket. Om soldatar skal lystre blindt, uansett om det er gjeve ordre eller ikkje. Ein siger i desse rettsakene vil få klare konsekvensar for folket sine sjansar for å kontrollere militærmakta, og gjere det vanskelegare for borgarskapet å oppnå full kontroll med soldatane i sitt eige militærapparat.»

»Meiner de at DNS kan brukast i dette stønadsarbeidet?»

»Vi meiner DNS har gjort ein stor innsats i stønadsarbeidet for våre saker. At styret og medlemsmøtet greip inn så pass tidleg og så aktivt som dei gjorde, var av stor betydning både for oss personleg og for den almene mobiliseringa.

Vi vil arbeide for at DNS og denne gongen gjennom konkrete aksjonar og initiativ kan bli ein knyttnev på vår side i kampen mot rettsapparatet og militærleiinga. Samstundes må vi sjå denne kampen

forts. neste side